

AGDENES MENIGHETSBLAD

Nr. 2
2021

Nr. 2 2021
53. årgang

Redaktør:

Leif Veland

Redaksjonskomite:

Leif Veland

☎ 990 02 919

✉ leifveland@gmail.com

Tormod Selmer Nergaard

☎ 906 68 118

Jon Ola Lien

Tlf. 906 83 602

✉ jonola@pro-media.no

Lars Sperre

☎ 995 99 765

✉ ls776@kirken.no

Kasserer:

Jon Ola Lien

Gaver til menighetsbladet:

Bankgiro nr: 4270.30.16671

- merk med Menighetsblad,

eller Vipps#662217

Foto forside:

Lensvik kirke mer synlig etter at

trær ble tatt bort (se side 6).

Foto: Jon Ola Lien.

Neste nr. av bladet:

onsdag 15. september

Frist for stoff:

25. august

Layout:

Leif Veland

Trykk:

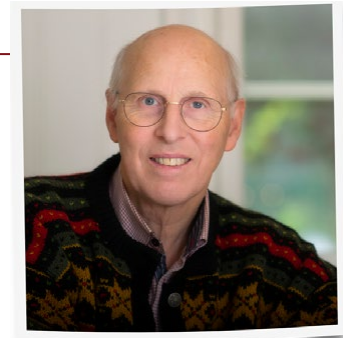
Orkla Grafiske AS

7300 Orkanger

☎ 72 48 23 20

✉ firmapost@orklagrafiske.no

Leder

Me skriv juni. Våren ligg alt bak oss, og me er på veg inn i sommaren. Den finaste tida på året som berre går så altfor fort. Lange dagar og lyse netter. Ei travel tid for bonden. Ei strid tid med våronn går rett over i slåttonn. Jorda me har fått til låns, tek ikkje ferie. Den vert styrt i eit krinlaup, og den som skal leva av det jorda gir, må spela på lag og hausta når tida er der. Då kan det vera greitt at dagane er lange og nettene lyse.

Å verta minna om at det no berre er eit par veker att før sola snur, er tankar me helst vil skuva frå oss. Me kan slå oss til ro med det framleis er mange lyse sommarkveldar før me merkar at det går galne vegen. Og når tida er der, er me slik laga at me kan sjå at inneskveldar attmed omnen òg kan ha sin sjarm. Slik følger mennesket årstidene stadige skiftingar. Alltid på veg.

Regjeringa og Folkehelseinstituttet seier i alle fall at me går mot lysare

tider, og dei nemner ikkje noko om solsnu. Så held det stikk og me kan byrja leva som normalt, er vel det viktigare enn at dagane utpå seinsommaren vert kortare.

Som forsidebilete denne gongen har me valt eit bilete av Lensvik kyrkje. Som ein ser, har det denne våren vorte fjerna nokre store trær attmed kyrkja. Ein stor heider til dei som har stått for arbeidet. No kjem kyrkja tydeleg fram, og faren for at kyrkjegjengarar og folk som vitjar gravplassen skal få ei grein i hovudet, er no tatt bort. Me har sagt det før, men tek det gjerne oppatt, dugnads-ånda lever. Det såg me også då det vart arrangert rake- og ryddedugnad ved gravplassane våre i vår. Både ved Ingdalen, Lensvik og Agdenes kyrkje var oppmøtet godt, og arbeidet gjekk med liv og lyst. Det er ikkje farleg å vera med på dugnad når ein i tillegg har det hyggeleg.

Ha ein fin sommar!

Pinsetid som varer

AV SOKNEPREST LARS SPERRE

Når dette leses er pinsen over, men likevel er vi fortsatt i en pinsetid. Dette henger sammen med at kirkeårets pinsetid varer lenger enn selve pinsen. I det daglige tenker ikke de fleste av oss over dette, men likevel kan det være viktig å minne om det. På samme måte som det er viktig at pinsen ikke blir en høytid som får redusert betydning. Tvert imot er pinsens innhold så viktig at det er urimelig hvis denne høytiden skal være som en lillebror i forhold til jul og påske.

Pinsen handler om Den hellige ånd, og bibeltekstene forteller hva som skjedde da disiplene fikk oppleve Åndens komme etter Kristi himmelfart. I Apostlenes gjerninger kan vi lese at «plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den hellige ånd.»

Dette må ha vært dramatisk, akkurat som disiplene befant seg i en dramatisk tid etter at de var blitt alene. Men før Jesus før opp til himmelen, fortalte han dem at han ville gi dem en annen talsmann som skulle være hos dem for alltid. Vi vet ikke hva disiplene tenkte da han fortalte dem dette, men trolig ble flere av dem usikre. For hva mente Jesus med dette, at han ville gi dem en annen talsmann? Skulle de bli kjent med en vikar for Jesus?

Nei, det Mesteren snakket om var ikke noe vanlig menneskelig, men noe større av åndelig karakter.

Det var intet mindre enn en kraft fra Gud som skulle komme over disiplene. Det var denne kraften Jesus kalte for talsmannen, og opplevelsen av dette skulle disiplene få på pinsedagen. Den hellige ånd skulle bli hos dem og følge dem videre, gjennom alt de skulle oppleve og gjennomgå. Og kirkehistorien beretter at deres framtid ikke bare ble enkel, men at de i stedet gikk inn i år preget av forfølgelser. Flere av disiplene ble også drept på grunn av sin tro.

Slike forfølgelser skjer fremdeles mange steder i verden. Misjonærer og andre blir arrestert, torturert og henrettet fordi de vil bringe budskapet om den oppstandne Jesus Kristus ut til stadig flere. Til tross for slik motsand er Den hellige ånd stadig virksom som egen kraft. Den er usynlig, umulig å se – men den kan likevel merkes. I Bibelen blir det tatt i bruk andre metaforer for å få leserne til å forstå både usynligheten og kraften. Ånden blir derfor beskrevet som en vind, et pust eller kraften fra en ild.

Slik er det også fremdeles – for heller ikke vi kan se Den hellige ånd, men vi kan merke at den er der. Også vi får Ånden når vi døpes i Faderens, Sønnens og Den hellige ånds navn. Det betyr at vi blir lagt i Guds hender her i dette livet og over i det som følger etterpå. Dette bidrar til at pinsens budskap om Den hellige ånd ikke blir mindre viktig, men viser at dens kraft er virksom og vil fortsette å være det. Pinsens budskap hører derfor ikke til en høytid vi bør glemme, men en pinsetid som varer.

SETT OG HØRT

18. april
Samtaleguds-
tjeneste
Lensvik kirke

Konfirmantene synger "The Blessing"

Foto: Marit Jørgensen

Omsider åpen kirke. Været var nydelig, og vi hadde hatt plass til flere i benkene enn de som dukket opp.

Årets 7 konfirmanter deltok gjennom hele gudstjenesten gjennom tekstlesing, lystenning, bønn og sang.

Konfirmant Ane Svanem sang nydelig låten "People help the people", og til slutt i gudstjenesten sang alle konfirmantene deler av

"The blessing" (av Kari Jobe).

Fin velsignelse å ta med seg hjem fra kirka den kvelden.

Selve konfirmasjonen er utsatt til 4. september, og vi takker den flotte gjengen i konfirmanflokken for laget så langt, og ønsker alle en velsigna god sommer.

Marit Johanne Selbæk

17. mai
Lensvik kirke

Kirkeverter Gunhild Landrø og Randi Ysland

Foto: Marit J. Selbæk

Organist Torkil Skille spilte Valdresmarsj som postludium.

Foto: Marit J. Selbæk

Vi var spent på om vi fikk gjennomføre pga smitteoppblomstring i Orkland dagene før 17. mai, men heldigvis ble det ingen ekstra restriksjoner.

Kirka var festpynta med flagg og blomster både inne og utenfor. Bunadskledde kirkeverter, høytidsstemte kirkebesøkende, - sammen for å feire Norges frihet, i takknemlighet, men og med blikket rettet ut med ansvar for verden rundt oss.

Det ble ekstra mye allsang denne dagen. Etter at den offisielle gudstjenestedelen var over, ble det i tillegg tatt frem flere av våre kjente sanger som ofte brukes 17. mai, men som ikke står i salmeboka.

Mellom bakkar og berg, Vi ere en nasjon vi med og Norge i rødt, hvitt og blått. Gunhild Landrø leste flotte, egne vårdikt og klokka 12.00 stemte menigheten i med Ja, vi elsker.

Dagens organist var Torkil Skille, og han avslutta det hele med Valdresmarsj.

Det var ei feststemt samling i Lensvik kirke 17. mai.

Marit Johanne Selbæk

18. mai Tirsdagstreff Mølnhaugan

Lars Sperre holdt andakt på Tirsdagstreffet på Mølnhaugan 18. mai.

Foto: Leif Veland

Det ble en slags utvidet 17. mai-feiring da det ble arrangert Tirsdagstreff på Mølnhaugan 18. mai. Både andakt og sang fortalte oss at vi fortsatt hadde følelsen av grunnlovsfeiring i kroppen. Treffet startet med at vi stående sang «Ja, vi elsker». I sin andakt dro Lars Sperre parallell mellom Grunnloven og det vi feirer 17. mai, og den kristne etikken. Begge legger vekt på at vi alle er like mye verdt. Dette er et budskap som aldri går ut på dato, og minnet oss på at vi må være takknemlige for at vi har et så godt land å bo i. Dette er noe vi må minne hverandre på hver eneste dag og ikke bare hver 17. mai, sa han. Etter andakten sang forsamlingen «Fagert er landet».

Så var det tid for kaffe. Det er Gerd Valseth og Anne Grete Nordgård som står for disse Tirsdagstreffene, og de hadde ordnet med

påsmurt mat, kaffe og ei svær kake. Praten gikk livlig mellom bordene. Mye handlet om det som hadde skjedd dagen før.

Så var det tid for åresalg med påfølgende trekning. Som vanlig var det presten som tok seg av det å vinne, men denne tirsdagen fikk han uvanlig hard konkurranse borte fra venstre fløy.

Så var det tid for allsang-stund. Marit Johanne Selbæk trakterte pianoet, og både gamle og nyere 17.mai-sanger trillet ut av pianoet. Noen vårsanger ble det også plass til. Vi sang til det ikke var mere pust igjen. Da var det på tide å bryte opp. En fin og hyggelig forlengelse av grunnlovsfeiringen var over. En takk til de som står for disse lyspunktene i hverdagen.

Leif Veland

Anne Grete Nordgård og Gerd Valseth serverer kake.
Foto: Leif Veland

Åresalget er i gang.

Foto: Leif Veland

Dugnad på kirkegårdene

Det var godt oppmøte på ved alle tre kirkegårdene da det ble arrangert rydde- og rakedugnad tidlig i mai. Ved Lensvik kirke har det i vært et mer omfattende arbeide, da noen større trær også er blitt fjernet denne våren.

VED LENSVIK KIRKE

Matpause og hyggelig samvær hører med i dugnaden.

26 personer møtte opp til rake- dugnad ved Lensvik kirke 4. mai. Da vi var ferdige med dugnaden hadde en del av de oppmøtte tatt med seg matpakke og kaffe til eget bruk (ikke felles pga smittevern), men plutselig dukket Målfrid Selnes opp. Hadde med vafler, syltetøy, smultringer og kaffe (og kopper). Hun sa hun selv var for skral til å delta på rakedug- nad, men ville gi oss som var der noe å bite i etterpå. Fantastisk snilt tenkt, så alt ble spist opp! Tusen takk til Målfrid og takk til alle som var med på dugnaden.

Marit J. Selbæk

Hogst

Det har lenge vært snakk om at det burde vært hugget ned noen trær ved kirka. Vi var så heldig at vi fikk med oss driftige arbeidskarer: Jørgen Landrø, Egil Solem, Per Ysland, Joar Tøndel, Magnar Tøndel og Hans Petter Meland. De gjorde en fabelaktig god jobb. De møtte opp flere dager og stilte med alt utstyr som trengtes. Fire store trær ble tatt bort, og to syri- ner ble fjernet på nedsiden av kirken. Vassbordene ble også rengjorte.

For Kirkegårdskomiteen
Beate Bonvik

Fra venstre: Magnar Tøndel, Jørgen Landrø, Egil Solem og Joar Tøndel.

Foto: 1 og 3: Marit J. Selbæk
2, 4 og 5: Beate Bonvik
6 og 7: Inger Lise Ingdal

VED INGDALEN KIRKE

Godt oppmøte og en ivrig dugnadsgjeng ved Ingdalen kirke 10. mai.

VED AGDENES KIRKE

11 personer møtte opp til dugnad ved Agdenes kirke. En effektiv gjeng. Foto: Leif Veland

Johan L. Mosdal og Svein Landrø.

Nytt sanitæranlegg ved Ingdalen kirke

TEKST: LEIF VELAND

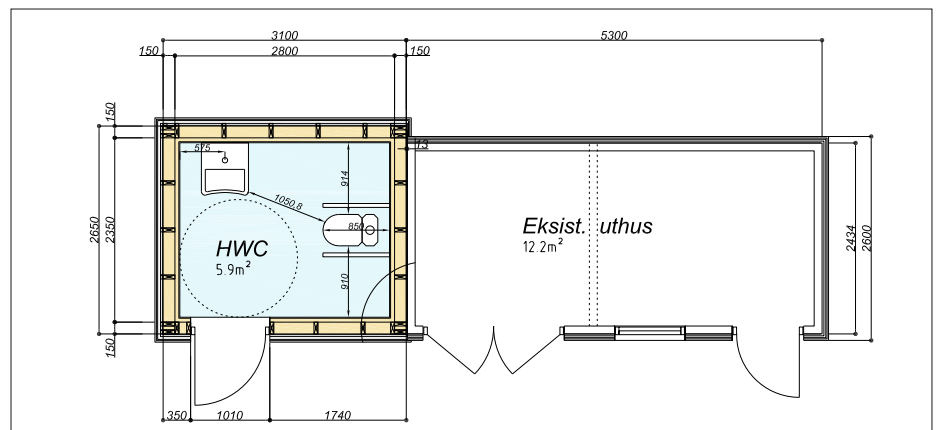
Toalettforholdene ved Ingdalen kirke har til nå ikke vært de beste, og på møtet i menighetsrådet 24. 3 ble det derfor besluttet å oppnevne en komité som skal planlegge nytt sanitæranlegg ved kirken. Noralf Ljøkjel, avdelingsleder for kirkebygg og gravplasser i Orkland kirkelige fellesråd, er leder i komiteen. Han forteller at alle søknader for å få opp et nytt tilbygg nå er ferdigbehandlet og godkjent.

Det nye toalettet blir satt opp i forlengelsen av eksisterende uthus. Det nye rommet, som selvfølgelig også skal bli et rom for rullestolbrukere, blir på 1,7 x 1,7 meter. Døra inn til sanitærommet får en innretning som gjør at døra lukker seg automatisk om en skulle glemme å lukke den etter bruk. Det er meningen at

rommet skal stå ulåst på sommer-tid slik at folk som besøker gravplassen skal ha mulighet til å bruke det. Ljøkjel forteller at det skal settes ned en pumpekum og en slamavskiller på 4 kubikkmeter. Fra den skal det gå sandfiltergrøft mellom kirken og sanitærbygget. Det blir nå lagt vannrør og elektrisk kabel fra kirken til det nye

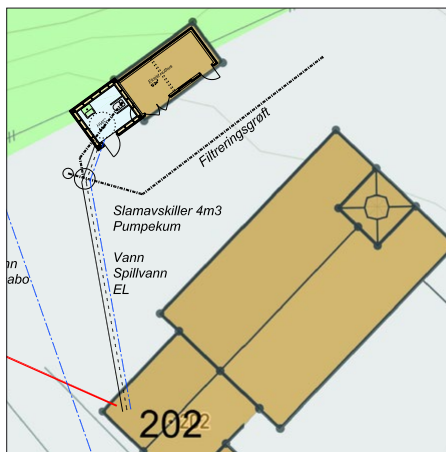

Eksisterende uthus. Foto: Leif Veland

Det nye sanitærommet

Tegning: 3de arkitektur & design as.

Situasjonsplan. T: 3de arkitektur & design as.

bygget, og avløpsvann fra kirken blir koplet sammen med det nye avløpet. Det er Orkdal Varme og Sanitær AS som har fått oppdraget med røropplegget, mens Karl Magnus Ølstøren skal stå ansvarlig for anleggs- og grunnarbeid. Snekkerarbeidet har en tenkt å ta på dugnad.

Ølstøren, som er menighetsrådets mann i komiteen, forteller at en nå bare venter på gravemaskin, og at en

tar sikte på å få arbeidet gjort i løpet av sommeren. Han legger også til at det skal anlegges en grusa sti mellom kirken og det nye tilbygget, slik at sanitæranlegget blir lettere å ta seg fram til for rullestolbrukere. Det må i tillegg settes opp en liten rampe, men i og med at terrenget skråner, blir det svært liten høydeforskjell mellom dør og bakkenivå.

1

På vevkafé

I over 30 år har vevstua stått åpen og klar til å ta imot mennesker med kreativitet og overskudd

TEKST OG FOTO:
LEIF VELAND

Andre onsdag i hver måned samles en del damer (innimellom kan det også komme menn) i lokalet der Byfjorden Kraftlag i sin tid holdt til. Der arrangerer de vevkafé. Vevkaféen er godt i gang da menighetsbladets medarbeider ankommer lokalet, og praten går lett mellom bordene. To står i ivrig passiar ved en vevstol og peker på en halvferdig løper som er i ferd med å stige fram blant det som for meg ser ut som et virvar av tråder. Det er tydelig at de diskuterer fag.

Rundt bordene diskuterer litt av hvert. På disse vevkaféene er det sosiale det viktigste. Her møtes man over en kaffekopp og noe å bite i og lar praten gå. Litt vevprat blir det selvfølgelig også. Det kan være om hvem som skal bruke de forskjellige vevene de nærmeste

ukene, om en må ordne med ny renning på en vev, om det skal foretas nye innkjøp og ikke minst viktig, hvem skal ordne med kaffe til neste gang. Samlinga varer halvannen til to timer. I normale tider er det mellom ti og femten som møtes. Nå som hverdagen ikke er helt normal, har det vært litt færre. Men den vanlige aktiviteten på vevstua har vært nokså normal. Vevene er så romstore at to meters-regelen blir lett å overholde.

Organisering

Vevstua er en del av Agdenes Kunst- og hobbyforening, dermed må vevstua også ha en organisert struktur. Oddbjørg Selbæk er leder og med seg har hun Karin Nordgård Veland. På 1990-tallet var vevstua på Hobbybua i huset der det gamle trygdekontoret en gang holdt til, forteller Solfrid Bäcklund, men siden 2000 har vi vært her på Byfjorden.

2

Bilder.

1. Andre onsdag i måneden er det vevkafé
2. Ferdig vevnad blir målt
3. Collage. Damene ved veven. Fra venstre: Evy Mosdahl Johansen, Anne Berntzen og Gunnhild Anna Landrø.
4. og 5. Oddbjørg Selbæk, Anita Buås Hansen, Gunnhild Anna Landrø og Olaug Selbekk sveiper på ny renning. Foto: Karin Veland
6. Oddbjørg og Karin diskuterer pledd. I bakgrunnen henger et ferdig åkle med mønster fra Telemark.

Aktivitet på vevstua

Etter halvannen time begynner de første å bryte opp. Noen blir ofte igjen, de som har uferdig vevarbeid på en av vevene. Etter hvert som det tynnes med folk i lokalet, tar jeg Oddbjørg og Karin litt til side for å få vite mer om aktiviteten på vevstua.

– Hva er det dere lager her?

– Det er litt forskjellig. Nå har vi syv vever stående her. For ikke lenge siden tilbød Bjørn Ysland, som eier lokalene her, å ta ned en skillevegg. Slik fikk vi større plass slik at vi kunne ta inn den sjette og syvende veven. Hver vev er satt opp med sin vevnad. Vi vever nok flest løpere, men her er også oppsett for matter og åkle, og vi kan også veve pledd om det er interesse for det. Det er Oddbjørg som fører ordet. – Her er hver vev satt opp med sitt mønster. Ulike vevnader har ofte ulik bredde og dermed ulik renning.

– Renning??

– Ja, renning er de langsgående trådene som vi bommer opp før vi kan starte vevinga. For å veve en løper trenger vi 400 til 800 tråder til renning – alt etter hvor bred løperen skal være, og antall tråder må være avpasset til mønsteret som skal

veves. For et åkle kan det være snakk om 1200 tråder. Det tar minst et par dager å bomme på ny renning, og vi er som regel fire personer for å få det til. Men når det først er gjort, så har vi renning på den veven for lang tid. For løpere bommer vi på 30 meter renning når vi først er i gang, og da holder det til mange løpere og mange timer med veving.

– Men dere er flere vevere enn det er vever. Hvordan organiserer dere bruken?

– Når noen ønsker å disponere en vev, skriver de seg på en liste. Så går det etter tur. Når en overtar veven, får en ha den i to uker. Grensa er litt flytende, og vi er ikke altfor strenge. Men det kan være greit å ha ett visst press på seg slik at den neste ut slipper å vente for lenge. De som vever får låne egen nøkkel slik at de kan komme og gå som det passer. Dermed kan de veve utover ettermiddag og kveld om de vil det.

– Karin, kan du hjelpe til å klippe ned her borte? – det er Olaug Selbekk som spør.

– Det er slik at de får ikke ta med seg arbeidet straks de er ferdige med det, forklarer Oddbjørg. – Vi vil gjerne at det blir liggende på veven

til det er fire til fem ferdige vevnader. Slik får vi best nytt ut renningen, og mindre av den går bort.

Når damene klipper ned, kommer det til syne forside til tre puter og en løper. – Det skal bli puter til barnebarna. De har ønsket seg det, sier Olaug. De kommende putene og løperen blir målt og loggført. Oddbjørg forklarer at dette har med økonomi å gjøre. Alle må betale for den renninga de bruker. I utgangspunktet er det Agdenes Kunst- og Hobbyforening som tar kostnadene, og så må brukerne i sin tur betale foreningen for det de produserer.

– Dette er jo først og fremst en hobby, men det er også et håndverk med lange tradisjoner. Hvordan er det med rekrutteringen?

Det er nok flest av oss som har holdt på en stund, men det hender det kommer nye til. Og vi hjelper gjerne de ferske i starten. Starter en ut med ikke altfor vanskelige mønster, er det utrolig hvor fort en blir selvgående. Og så utveksler vi erfaringer og lærer av hverandre. En blir bare mer og mer ivrig. Skriv gjerne at det er plass til flere her nå etter at vi har fått utvidet lokalet. Skriv at dette er en aktivitet for både kvinner og menn. ■

Kirkevergens spalte

SILJE YSLAND

I skrivende stund er det fortsatt mai, og ei pinsefeiring med mye sol og varme er akkurat overstått.

For en kort tid tilbake, i 17- mai helga, så fikk vi plutselig merke hvor fort et smitteutbrudd kan oppstå også her i Orkland. Siden da har kanskje flere kjent på et ekstra alvor, utrygghet og usikkerhet.

Det ble en annerledes påske i år, riktig nok tilsvarende slik som i fjor; hvor alle påskens gudstjenester og arrangementer ble avlyste som følge av nye nasjonale føringer for smittevern, for å forhindre spredning av Covid-19 viruset. Én-meteren ble til to-meteren. Det ble anbefalt bruk av munnbind på alle steder der det ikke er mulig å holde to meters avstand. Konfirmasjonen ble flyttet til høsten. Det ble tillatt med maks. 50 personer i begravelser og bisettelser når det benyttes faste tilviste plasser, med forbehold om at avstanden overholdes til de øvrige deltagerne/besøkende/pårørende i kirken. I de mindre kirkene er det ikke mulig å samle så mange som 50 personer mtp. smittevernet. Smittevernveilederen for Den norske kirke ble sist oppdatert 26.05.21, og det ble også vår lokale smittevernveileder for kirkene i Orkland. De siste aktuelle retningslinjer ligger til enhver tid tilgjengelig på vår

hjemmeside www.kirken.no/orkland/.

Vi gjør så godt vi kan og holder motet oppe i disse koronatider. Det er til tider tungt for barn, unge, voksne og eldre, veldig tungt. Vi venter på vaksine, som skal holde oss friske, slik at vi igjen kan leve som det som før var normalt for oss. Samfunnet er på vei til å åpne opp, men vi holder litt igjen fortsatt for å sikre at det skal være mest mulig trygt for de vi har rundt oss.

Det gjør godt med en ny vår og sommer, med frisk luft, og håper på masse varme og sol. Mange har fått vaksine allerede, og flere står for tur. Det er lys i enden av denne viruspandemi-tunnelen! Kanskje kan man komme seg mer ut i den fine naturen vi har her til lands og til sjøs også? Nyte store områder med fri natur og være fri for korona, bekymringer og restriksjoner! I skogen, på fjellet, og ellers i Guds frie natur ligger det muligheter for restitusjon, og for å finne ro, styrke og livsglede. Nyt den!

Med ønske om en trygg og god sommer til alle sammen!

Mvh. Silje Ysland, kirkeverge i Orkland

Vårsol

*Sjå ut igjennom vindusglaset.
Det e nåkkå som e annslesar ein fær.
Sola skin, det tine på vei og i graset.
Sjå, det e våren som jage vinter'n på dær.*

*Grønne spirå kike opp fra dein kalde jola.
Småføglan kvitre og søng
Det strømme ein eim ifra varmen tå sola.
Kjenn lokta tå lautre og løng.*

*Krokus og vårblomst i vakre farver.
Kvitveis, Blåveis og Konvall i skjønneste skrud.
Firbeinte venner, småkryp og travle larver.
Kvit står heggen, som dein finaste brud.*

*Det går eit ljom igjennom lufta.
Det suse så lint mellom granskog og li.
Sett å kjenne på alt som e tufta.
Det e våren, det e sola, ein sekel til evig tid.*

Gunhild Anna Landrø, 2014.

Dette er ett av diktene Gunhild Landrø leste i Lensvik kirke 17. mai. (Se side 4)

Sang, dans og mye arbeid

– et solrikt møte med Reidun og Kristian Selven

TEKST OG FOTO: LARS SPERRE

På en solrik ettermiddag blir jeg tatt varmt imot av Reidun og Kristian Selven i huset deres ved veien mot Kong Øysteins havn. Sola står høyt på himmelen, men er likevel annerledes denne dagen. For som Reidun forteller, skal det bli solformørkelse i løpet av den nærmeste timen. Ute på terrassen har vi god oversikt over det som skal skje – og mens vi venter blir det god servering.

Fra huset er det flott utsikt over fjorden, og hellingen ned mot sjøen viser gode vekstmuligheter for busker og trær. Derfor har Reidun og Kristian fått god bruk for motorsag siden de flyttet inn rundt 1980. Før det drev de gården hun tok over fra familien i 1955. Siden Kristian ikke var odelsgutt, ble dette en utmerket løsning. Og selv om gårdsarbeidet krevde stor innsats, ville Reidun gjerne valgt det samme om igjen.

Nylig fylte Kristian 90 år, og han kan tenke tilbake på mange minner.

I tillegg til alt som skulle gjøres på gården, har de to vært med på mye annet. Det å være med i kor har betydd mye, og da gjennom sangkoret «Bygdaljom». Etter oppstarten i 1970 har dette koret på det meste bestått av drøyt førti sangere. De to fremhever at koret i tillegg leikarringen «Bråsnu'n» har vært en livsnerve for dem.

Kristian forteller at de på 80-tallet bestemte seg for å sette opp «Et bondebryllup», for å fremføre det både i Australia og USA. Bel Canto-koret fra Ørlandet sang, og

leikarringen fra Agdenes sto for dansen. Etter mange timer i fly, fraktet to busser dem videre. I løpet av to uker optrådte de i Australia fra Sidney til Brisbane, før det ble en ukers ferie i «Surfe Paradise» sør fra Brisbane. På turen til USA ble det et liknende opplegg fra Seattle til Los Angeles, med avslapning til slutt på Hawaii.

I tillegg til disse to store utenlands-turene, ble det turer til Tyskland og Nederland. Men gjennom de drøyt førti årene Reidun og Kristian har vært med, har de også deltatt på flere stevner her hjemme. Et høydepunkt ble Landssangerstevnet i Trondheim i 1979, der publikum ble rørt til tårer da koret sang «Nærmere deg, min Gud».

Dette er også en salme både Reidun og Kristian har spesielt sans for. Som trofaste kirkegjengere har de sunget mange salmer, men likevel vil de fremheve innholdet i akkurat denne salmen, som har dette innholdet i det siste verset: «Evide Gud, til deg lengter min sjel. Herre, du alltid er min lodd og del. Tung eller lett min gang, alltid det blir min sang: Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!»

En blanding av mye arbeid og det som bidrar til at vi også kan nyte livet. Ja, det er balansegang jeg får

inntrykk av at Reidun og Kristian har lagt vekt på. Gårdsarbeid året rundt, og før det linjearbeid flere steder for Kristian sin del. Da har det vært godt å kunne dra til Spania gjennom flere år, der Reiduns far fikk bygd hus ved Alfaz del Pi. På kirkegården i nærheten er han også gravlagt. Reidun forteller også om mer sorg i familien da broren Reidar som førsteregutt falt over bord i Gulfen og aldri senere ble funnet. Som konfirmant bar Reidun han til dåpen, og det som skjedde med ham har hun alltid hatt med seg.

Medgang og motgang, det som går greit og det som krever mer på livsveien. Reidun og Kristian har opplevd begge deler. Nå kan de nyte en fin årstid og glede seg sammen med sine barn, barnebarn og oldebarn. Jeg takker for en fin stund på terrassen, der sola etter en formørkelse begynte å skinne helt som vanlig igjen.

*Evide Gud, til deg
lengter min sjel.
Herre, du alltid er
min lodd og del.
Tung eller lett min gang,
alltid det blir min sang:
Nærmere deg, min Gud,
nærmere deg!*

Sarah Adams, 1840

Visste du at....

.....politibetjent og historiker Johan Singstad, etter endt eksamen på underoffiserskolen i Trondhjem, arbeidet som handelsbetjent i 3 år i Lensvik før han fikk ansettelse ved Bergen politi?

Kilde: Dagsposten av 27. nov. 1939.

.....Sigvart Grønningen, født Årem, drev i en årrekke Lofotfiske, og var en meget dugelig fisker og sjømann? Han var således hovedsmann på egen båt før han var 20 år.

Kilde: Adresseavisen av 4. feb. 1941

.....forstmester Solberg drev en saue-avlstasjon på gården Stendalsbruket i Værrafjorden i 1920 – årene? Han hadde 100 vinterfora sauer.

Kilde: Nidaros av 14. juni 1922

.....Vasdragsvæsenets ingeniører undersøkte Terning- og Moldtuvasdragene? De fant ut at disse vasdrag til sammen representerer i utbygget stand mellom 6- og 700hk, mere end nok for herredets behov til lys og kraft.

Kilde: Nidaros av 1ste august 1919.

.....Ole Nilsen Tøndel ble innvalgt i Rissen herredstyre i 1884, og var med der omtrent hele tiden inntil Lensvik ble eget herred i 1905? Da ble han som nevnt ordfører, fungerte som sådan fra og med 1905 til og med 1913. Senere ble han innvalgt nok en periode og har således i alt vært herredsstyremedlem i omkring 30 år – derav 9 år som ordfører.

Kilde: Nidaros av 17.2 1926

Agdenes historielag
Joar Tøndel
Leder

HILSEN FRA MENIGHETS RÅDET

FORVENTNINGER

1. I skrivende stund uttaler Preben Aavitsland, overlege i Folkehelseinstituttet at Koronapandemien er over. Det betyr at vi snart kan møtes som før, uten frykt for denne trasige smitten. Det skaper forventning til fellesskap og normalitet. Vi kan møtes uten frykt og være sammen både i gudstjenestefellesskap og andre samlinger. Og vi kan synge sammen uten frykt for å spre smitte!

2. Den 12. juli starter Marija Druzijanic som organist i Agdenes og Snillfjord. Hun vil bo i Hamna i Lensvik. Organist/kantor er motoren når det gjelder kirkemusikk og sang. Og Marija har gode forutsetninger for å være en god leder. Hun har solid utdanning og erfaring. Hun liker å være sammen med folk, både gammel og ung. I Beograd hadde hun mange unge orgelelever, som hun savner veldig. Derfor ønsker hun å få seg nye orgelelever i

Agdenes. En av grunnene som lokket henne til å søke seg hit var beskrivelsen av det nye orgelet i Lensvik kirke. Hun vil også gjerne få til litt gospel-sang, som hun akkompagnerer på piano. Marija legger også vekt på at hun ønsker å samarbeide med lokale musikk-krefter og staben. Det lyder som musikk! Vi gleder oss til hun kommer i gang og håper mange vil finne veien til kirkene, til gudstjenester og musikalske samlinger!

Jeg har lyst til å sitere en elev jeg ble kjent med da jeg praktiserte på en barneskole i 1971, en funksjonshemma liten unge som jeg ikke har glemt siden: "Å vente på en glede er også en glede!"
Velkommen til fellesskap og velkommen til Marija!

Hilsen Lars Birger Aadland, leder i Menighetsrådet

Sang&Sånt

Sang&Sånt har øvd regelmessig annenhver mandag utover våren. Nå har vi vært 13 stykker i koret. Vi synger, har plukka frem flanellografen denne våren og fortalt fortellinger fra Bibelen på den. Alle får delta, og det er stas med dette «retro» hjelpemidlet. Noen formingsaktiviteter har vi også hatt, og vi avslutter alltid med kveldsmat. Her er det godt med hjelp fra foreldre.

Pga smittevern fikk vi ikke hatt avslutning med hele familien, så vi lage ei lita innspilling med noen av sangene vi har jobba med, som kan deles med den som vil høre.

Mandag 10.mai hadde vi avslutning for oss selv. Starter opp igjen mandager i september. Det legges ut info på Agdenes menighets facebook-side, så bare følg med.

Mvh Marit

AGDENES MENIGHET

Menighetens kontor finner du i Lensvik kommunehus. Se kontortider nedenfor. Menighetsrådets kontonummer er 4270.30.16671. Dette kontonummer benyttes både til innbetaling til blomsterfondene og til kirkene. En kan også benytte Vipps#115451 – Agdenes sokn.

Henvendelser dåp og vigsel

Ønsker du å melde dåp, eller ønsker samtale vedr. planlagt vielse? Ta kontakt med Orkland kirkekontor på telefon 72 47 97 50 eller via hjemmesiden www.kirken.no/orkland

Gravferd eller bisettelse

I forbindelse med dødsfall og begravelse, ta kontakt med

begravelsesbyrå eller med service-telefon vakthavende prest på mobil 928 44 481 eller Orkland kirkekontor på telefon 72 47 97 50.

Menighetsrådet

Det sittende menighetsrådet ble valgt i 2019.

Leder: Lars Birger Aadland

Nestleder: Sissel Karlsen

Kasserer: Jon Ola Lien

Sekretær: Jorid Landrø

Sokneprest: Lars Sperre

Øvrige medlemmer: Elisabet Selås, Karl Magnus Ølstøren, Gerd Valseth og Leif Veland

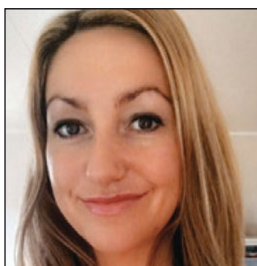
Sokneprest Lars Sperre

Kontortid: onsdag
og torsdag 10 – 14.

☎ 995 99 765

✉ ls776@kirken.no

sperrelars@gmail.com

Kirkeverge Silje Ysland

Kontortid: mandag
– fredag. Adm. kontor
Fannrem.

☎ 909 83 381

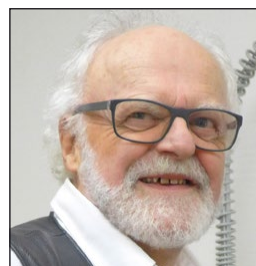
✉ sy776@kirken.no

Kirketjener og menighetspedagog Marit J. Selbæk

☎ 916 29 770

✉ ms934@kirken.no

Leder i menighetsrådet Lars Birger Aadland

☎ 918 09 643

✉ larsbirg@online.no

Ny organist!

I løpet av sommeren kommer det ny organist til bygda. Vi hadde et trivelig møte med henne i slutten av mai da hun var i Lensvika for å se på leilighet.

Marija Cubrilo Druzijanic er født i Jugoslavia, men etter at det landet ble veldig oppdelt, er hennes hjemland blitt Slovenia. Marija har det meste av musikkutdannelsen sin på orgel, men hun trives også med gospelmusikk på piano og med ensembler/band. Særlig liker hun å lage ensembler med barn og ungdom på forskjellige instrument. Utdannelsen på orgel har hun fått i Beograd hvor hun tok mastergrad ved Universitetet for Kunst. Der arbeidet hun også som musikk lærer i 10 år. Samtidig var hun kantor i en katolsk kirke, noe som var frivillig arbeid. Det er en habil og allsidig organist vi får.

I de siste ett og et halvt åra har hun

vært organist på Dønna og Herøy på Helgeland. Hun har også vært musikkskolelærer og kordirigent der. Jeg spurte om hvorfor hun valgte Norge og da sa hun at det hadde vært ganske tilfeldig. Hun hadde pratet med en kollega som studerte utlysningen fra Dønna. Men denne kollegaen hadde blitt avrådd på å søke fordi familien hadde så lite lyst til å flytte. ”Men du kan jo søke der”, sa kollegaen. Så Marija fant ut at hun ville ta en tur(!) til Dønna for å se om det kunne være interessant, og der fant hun ut at det virka trivelig å være. De har blitt glade i henne på Dønna, men hun hadde et ønske om å komme nærmere Trondheim fordi hun skal ta et studium om fremtidens læringsteknologier ved NTNU. Så da passer nok Lensvika mye bedre. Hun begynner hos oss 12. juli, og hjertelig velkommen skal hun være.

Marija Cubrilo Druzijanic Foto: A.S. Aadland

Til slutt må jeg nevne at Marija har ”tatt en Støckl”! Hun har gjort som den østerrikske hopp treneren og lært seg norsk på kort tid. Så det vil ikke bli vanskelig å kommunisere med henne. Vi gleder oss!

Anne Sødal Aadland.

døpte

VI BER FOR MENIGHETENS NYE MED-
LEMMER, FOR DEM VI BÆRER TIL JESUS
KRISTUS VED DØPEFONTE

AGDENES KIRKE

25.04.21 Elvira Handberg
Johansen

LENSVIK KIRKE

14.03.21 Thea Drugli
Grønningen

døde

VI MINNES VÅRE MEDVANDRERE SOM
NYLIG HAR GÅTT BORT

LENSVIK KIRKE

Ragnhild Kvernstad
Død 22.03.21 (f. 1931)
Magne J. Landrø
Død 26.03.21 (f. 1923)
Judith Johanne Haaheim
Død 26.03.21 (f. 1921)
Karin Olaus Vinge
Død 14.04.21 (f. 1934)
Arne Vårum
Død 16.04.21 (f. 1927)

GUDSTJENESTE MED MC-TREFF

Ingdalen kirke 22. aug. kl. 12

Hjertelig takk for all vennlig omtanke,
blomster og hilsener i forbindelse med
vår far, Magne J. Landrøs, bortgang.
Takk også for minnegaver til Agdenes
Historielag.

*Kristin, Oddny og Gunnhild med
familier*

Agdenes historielag takker hjerteligst
familien for minnegaven på
kr. 11.150,- gitt til historielaget i
forbindelse med Magne Landrøs
begravelse den 9.4.2021.

*Agdenes historielag
Joar Tøndel*

Hjertelig takk for alle hilsener, blom-
ster, deltagelse og minnegaver til
Blomsterveien ved vår kjære Ottar
Breviks bortgang.

*Åshild,
Guri, Laila og Marius*

Hjertelig takk til alle som deltok i Arne
Vårum begravelse. Takk til hver enkelt
for omtanke, hilsener og blomster. En
stor takk for gaven til Lensvik kirke.

For familien, Astrid Vårum Jensen

FRILUFTSGUDSTJENESTE

VED STORVATNET

SØNDAG 18. JULI KL. 12

**Ta med egen stol, mat og
kaffe.**

Ved dårlig vær flyttes gudstjenesten
til Vassbygdens bedehus.

GAVE

TIL MENIGHETSBLADET

Bladet går ut til alle
husstander i vårt nedslagsfelt, og
er gratis. Bladet blir til på dugnad,
men likevel koster
det å gi ut et blad.
Vil du være med og støtte
menighetsbladet?
Bankgiro: **4270.30.16671**
Merk bankgiro med Menighets-
blad eller bruk **Vipps#662217**.

Trygghet · omsorg · verdighet

Døgnåpen vakttelefon:
908 21 488

www.vevanggravferd.no

Lokal representant: Espen Selbæk

AGDENES MENIGHETSBLAD

PÅ NETT

Du kan nå lese Agdenes menighetsblad på nett. Du vil finne bladet på Agdenes menighet sin Facebook-side.

Eller du kan gå til linken
<https://kirken.no/orkland>

Der vil du også finne det nye menighetsbladet for Meldal, Løkken, Orkland, Orkdal, Orkanger, Geitastrand og Snillfjord

Elveseter

GRAVFERD

Døgnvakt
72 84 50 80

Døgnvakt
72 48 50 60

RESPEKT OG VERDIGHET

INGEN TILLEGG VED
SAMTALE I HJEMMET

VIRKE
GRAVFERD

FJØLÅSEN

20. juni kl. 12

FRILUFTSGUDSTJENESTE

ved Lars Sperre

Ta med mat og drikke.

ORKDAL

begravelsesbyrå

Boks 32, 7321 Fannrem
www.orkdal-begravelsesbyra.no

- Begravelser
- Kremasjoner
- Gravsteiner
- Forsendelser

DØGNVAKT
72 48 56 41

Søvassli

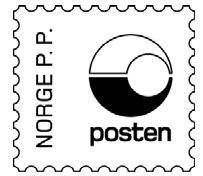
Ungdomssenter og leirskole

Leir, leirskole, foreningshelger,
selskapslokale.

www.sovassli.no

Følg Agdenes menighet
på Facebook

Returadresse: 7316
Lensvik

AGDENES

LENSVIK

INGDALEN

Velkommen til gudstjeneste

20. juni, 4. søndag i treenighetstiden

Tekst: Matteus 16:24-27.

Fjølåsen kl. 12: Friluftsgudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkekollekt til menighetens arbeid. Vipps#115451.

Ta med mat og drikke.

27. juni, 5. søndag i treenighetstiden

Tekst: Matteus 7:21-29.

Lensvik kirke kl. 11: Gudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkoffer til Tro & Medier.

Vipps#115451.

18. juli, 8. søndag i treenighetstiden

Tekst: 2. Korinterbrev 8:9-15.

Storvatnet kl. 12: Friluftsgudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkekollekt til Vassbygdens bedehus. Vipps#115451.

Ta med stol, mat og kaffe.

1. august, 10. søndag i treenighetstiden

Tekst: Matteus 18:21-35.

Lensvik kirke kl. 11: Gudstjeneste

ved vikarprest Jonas Dahlberg.

Takkoffer til Det norske misjonsselskap. Vipps#115451.

8. august, 11. søndag i treenighetstiden

Tekst: 2. Mosebok 20:1-17.

Agdenes kirke kl. 11: Gudstjeneste ved Lars Birger Aadland.

Takkoffer til menighetens arbeid.

Vipps#115451.

22. august, 13. søndag i treenighetstiden

Tekst: Lukas 12:41-48.

Ingdalen kirke kl. 12: Gudstjeneste ved Lars Sperre. MC-treff.

Takkoffer til Kirkens nødhjelp.

Vipps#115451.

29. august, 14. søndag i treenighetstiden

Tekst: Lukas 17:7-10.

Agdenes kirke kl. 11: Gudstjeneste ved Lars Sperre.

Gullkonfirmanter (konfirmanter i 1970 og 1971) deltar.

Takkoffer til menighetens diakoniarbeid. Vipps#115451.

4. september, lørdag

Tekst: Lukas 10:38-42.

Lensvik kirke kl. 11: Konfirmasjon ved Lars Sperre.

Takkoffer til menighetens konfirmantarbeid. Vipps#115451.

12. september, 16. søndag i treenighetstiden

Tekst: Matteus 5:10-12.

Agdenes kirke kl. 11: Gudstjeneste ved Lars Sperre.

Presentasjon av nye konfirmanter. Utdelinger.

Lensvik kirke kl. 18: Kveldsgudstjeneste ved Lars Sperre.

Presentasjon av nye konfirmanter. Takkoffer til menighetens barne- og ungdomsarbeid. Vipps#115451.

3. oktober, 19. søndag i treenighetstiden

Ingdalen kirke kl. 18: Kveldsgudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkoffer til menighetens diakoniarbeid. Vipps#115451.

God Sommer!